

Zpravodaj 2

První recenze

Rozsviňte lucernu, vzpurný mlynáři
Opravdu klasika. Konzerva. Děkuji za ni.
čtěte na straně 8

Předpověď na neděli: Skoro jasno až polo-
jasno, ojediněle přeháňky nebo bouřky.
Noční teploty 15 až 11 st., denní 26 až 30
st.C. Slabý proměnlivý vítr 1 až 4 m/s.

Pár vět na povzbuzení: Čím později jste šli
spát, tím více máte nezapomenutelných
zážitků. (Pokud jste je do rána nezapomněli).
pokračování na straně 10

TÉ LÍPY SE NEVZDÁM

Virtuální realita

Prozradím vám tajemství, které se v paně Strotzerových propozicích nedočtete: Jiráskův Hronov není skutečný. Je to virtuální realita, něco jako sen, Matrix nebo Avatar. Znamo z vlastní zkušenosti. Po příjezdu na přehlídku přestávám žít svůj všední život. Stávám se virtuální postavou, jejíž zorné pole se zúží na bermudský trojúhelník divadlo - Triton - nocleh. Nad rámem nezřídka zjišťuju, že mám několik nových bratrů a sester, a rodina z všedního života vybledla jako sen. Ve skutečném světě se mezitím dějí bizarní věci: v Řecku vyschly benzínky, protože stávkují dopravci pohonných hmot, britští vědci zkoumají zkamenělé zbytky života na Marsu a titulní stránky českých novin patří uprchlým zločincům Kajínkovi (o tom natočili film) a Pitrovi (toho teprve chytili, na film si asi ještě pár let počká).

Hronov kupodivu na titulní strany nepronikl, což mi z perspektivy virtuálního světa připadá naprosto nepochopitelné. K virtuální realitě patří také zdání nesmrtelnosti. Když jsem na přehlídce, považuju ji za neměnnou jistotu, která tady bude navěky. Něco takového přece nemůže skončit, přesvědčuje mě zcela nerealisticky mé virtuální já. Ale v reálném světě mezitím současná vláda vybírá, za co příští rok nebude chtít utrácet. A nový ministr, který do Hronova letos nedorazí, bude den po skončení přehlídky otevírat opravené berounské kino. Prvním filmem, který se tam bude promítat, bude Avatar.

David Slížek

Slavnostního zahájení 80. Jiráskova Hronova se zúčastní:

Miroslava Němcová, předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR

JUDr. František Mikeš, 1. náměstek ministra kultury

Doc. Milan Uhde

PhDr. Zuzana Malcová, ředitelka odboru regionální a národnostní kultury, Ministerstvo kultury

PaedDr. František Zborník, ředitel odboru umění a knihoven, Ministerstvo kultury

Milan Kupka, ředitel kanceláře ministra kultury

Mgr. Lenka Lázňovská, ředitelka NIPOS

Ing. Petr Pakosta, senátor

Mgr. Zdeňka Horníková, poslankyně

PharmDr. Jana Třešňáková, členka Rady Královéhradeckého kraje

Ing. Václava Domšová, předsedkyně výboru pro kulturu a památkovou péči, Královéhradecký kraj

Mezi zahraničními hosty budou:

Paddy O'Dwyer z Irska, prezident AITA/IATA (International Amateur Theatre Association).

Merja Laaskowitha z Finska, budoucí prezidentka AITA/IATA, zvolená loni v Monaku

Josef Hollos z Rakouska, prezident středoevropské sekce CEC (Central European Committee) AITA/IATA

Období Translatiny

Obrovské množství energie koncentrované v jedné osobě. Když s ním člověk dělá rozhovor, je nucen stále mu koukat do očí. Laviny slov se valí do diktafonu jako tsunami na pobřeží a není vůbec jednoduché vnímat vzkazy, které létají vzduchem. Zaujetí pro rozhovor je stejné jako zaujetí pro cokoli jiného. Petr Váša!

Petr

ROZHOVOR

VÁŠA

Větší část svého uměleckého života věnuješ muzice nebo fyzickému básnictví?

Vystupuji jednak sám s fyzickým básnictvím a pak se skupinou Ty syčáci. Syčáci dnes vypadají tak, že mají dvě verze. Jedna je tříčlenná a druhá je s bicími. Teď jsme vydali novou desku právě s tou druhou verzí. Jmenuje se Krása a hlavní slogan je: „Krása, hrozná krása, strašná, příšerná.“

Vždycky jsi do svých vystoupení dával značné množství energie. Dá se to zvládat i s postupujícím věkem?

V posledních letech mám pocit, že mi to jde pořád lépe. Nepociťuji žádný úbytek energie a navíc si umím všechno lépe uspořádat. Nedávno jsem četl, že se malíře Delacroix ptali, jak je možné, že je tak výkonný. On jim vysvětlil, že maluje vždy několik obrazů zároveň. Ty, které nemá chuť malovat, má otočené ke stěně a maluje vždy jen to, co se mu chce malovat. Ono to zní jako anekdota, ale je to vlastně úžasný systém, jak dělat víc věcí zároveň a přitom se nevyčerpat. Snažím se to dělat podobně. Jednotlivé záležitosti, kterým se věnuji, se navzájem doplňují a podporují a já se pak nijak nevyssiluji, takže se to dá zvládnout.

Které záležitosti máš v současné době otočené plátnem ke zdi a na kterých pracuješ?

Nedávno jsem měl dokončovací epizodu, když jsme dodělávali desku. Jde o ten typ práce, kdy pracuješ čtrnáct dní v kuse, pak půl roku ne a potom měsíc zase ano, pak se jde tři měsíce nahrávat a pak je klid. Dopisoval jsem také knihu o fyzickém básnictví. Odpovědný redaktor ji teď studuje a do konce prázdnin se rozhodne, kdy a kde vyjde. Stálo mě to velké úsilí, protože na rozdíl od písniček je to opravdu mravenčí práce. Musíš mít režim a každý den pracovat. Poručil jsem si minimálně dvě a maximálně čtyři hodiny denně, protože víc psát nevydržím. Naštěstí už je to odevzdané. Teď dodělávám jeden výtvarný projekt, do měsíce by měl být hotový. Mezitím jsem Syčákům dal námět na novou záležitost. To je tedy také obraz otočený ke stěně. Mám rozepsanou ještě jednu knihu, ale na té začnu znovu pracovat až na podzim.

Stíháš toho poměrně hodně. Neznám příliš mnoho lidí, kteří by byli zaměstnáni tak intenzivně...

Když si představím, že někdo natáčí film a dokáže na tom pracovat tři roky, přijde mi to neuvěřitelnější. Myslím, že jsem schopen zvládnout ledacos, ale skutečnost, že někdo tak dlouhou dobu šéfuje celému zástupu lidí a umí to všechno udržet v hlavě, jde úplně mimo moji představivost. Přitom je spousta těch, co to dovedou a berou to jako řemeslo. Myslím si, že člověk nesmí uvěřit klišé o tom, že žít se uměním znamená čekat na nápad. Jde spíš o množství radostné práce. V tom je ten vtíp! Vymyslet si to a zorganizovat, aby téměř všechno co děláš, bylo radostné. Abys vždycky maloval jenom ten obraz, který chceš malovat, protože jen potom je výsledek dobrý.

Když už jsme se pustili do srovnání s malířstvím: má fyzické básnictví také nějaká umělecká období?

Momentálně mám období translatiny. Začínal jsem s českými texty, které jsem posléze prokládal různými zvuky a určitým umělým jazykem. Potom mě začal zajímat umělý jazyk sám o sobě a nazval jsem jej PARA LINGUA. Vždycky jsem fyzické básnictví bral jako prostředek universálního dorozumění. Řešil jsem tedy otázku, jak sdělovat lidem v různých zemích stejné věci a přitom obejít angličtinu. Už před lety jsme dělali určitá cvičení se studenty JAMU, kteří chtěli určitá žertovná artikulační cvičení. Napsal jsem jim tedy řadu textů, které vycházely z la-

tinských názvů zvířat. Před několika lety jsem se k tomu vrátil a začal to brát vážně. Sedl jsem si, přečetl etymologický slovník, udělal si výpisky několika set slov, která se mi líbila a která souvisela s nějakými tématy. Horko těžko jsem pak z toho sepsal texty v translatině. Byla to náročná práce, ale myslím si, že výsledek stojí za to. Translatina je barbarská - doufám, že ne vandalská - „latina“, která je postavená na slovech latinského původu obsažených v angličtině a češtině.

Můžeš uvést nějaký příklad?

Tento text se jmenuje EVOLUCIÓN: „Ave Eva. Genesis, génius generál, gen, aleluja. Salve Regina! Huš huš tyranosaurus Rex.“ A odpověď: „Tyranosaurus Antirex, avanti.“ Funguje to v Čechách i v různých zemích tak, že si publikum nejdříve myslí, že jde o improvizace nebo nějaké blábolení. Teprve po chvíli lidem docházejí významy. Musím říct, že první texty bylo velmi náročné napsat. Skládáš to jako stavebnici a ve výsledku to musí znít, jako by tě to zrovna napadlo.

Jak reagují lidé v zahraničí?

Záleží na kontextu. Například ve Španělsku lidé tvrdili, že rozuměli každému slovu v celém, asi hodinovém, představení. To mi přišlo dobré, protože španělsky nerozumím vůbec nic. Ve Francii mi rozuměli plus minus a v Německu to bylo stejné jako ve Španělsku. V Americe mě všichni varovali, že angličtina sice obsahuje 70% slov latinského původu, ale že kvůli výslovnosti diváci nebudou rozumět. Já tomu věřil a vůbec mě nenapadlo, že v New Yorku všichni znají basic spanish a to natolik, aby strávili translatinu.

Co tě čeká v nejbližší době?

Se Syčákama hrajeme na festivalu v Trutnově, Boskovicích, ve Vysokém Mýtě a podobně. V neděli tam budu i s obnovenou Jasnou pákou. Hráváme pár koncertů do roka a teď děláme nový repertoár. Příští rok má Jasná páka 30. výročí. Měli jsme soustředění a dodělali čtrnáctou píseň. Máme tedy materiál na desku. Bohužel má každý člověk z té kapely vlastní projekt a je obtížné se nad tím sejt. Myslím však, že už jsme přišli na systém, jak to všechno dát dohromady.

-saj-

1940 účastníci divadelní školy na JH

Neskutečně skutečné zahájení 80. JH

Nevěřte všemu, co se píše! Dokonce ani v tak úctyhodném plátku, jakým je zpravodaj JH. Pokud jste skočili na špek, že zahájení festivalu proběhne dnes, jste na omylu. Skutečné, opravdické a jediné zahájení Jiráskova Hronova už proběhlo, a to ze středy (27. června) na čtvrtek (28. června) v noci (zhruba kolem 23.33 hod.). Marcela Kollertová, ředitelka KIS Hronov, se tou dobou v radnici po tmě snažila najít vypínač na světlo, ale ruka našla alarm. Siréna se rozezněla městem. Jelikož pronikavý zvuk vytrhl z práce i Milana Strotzera, bylo možné považovat festival za zahájený...

Komu by však scházela slavnostnější forma zahájení, jistě si vychutná dnešní slavnostní ceremonii.

Všem alarmům zdar!

red

**Jsou věci,
se kterými
nenaděláš nic**

...i když si každý rok říkám, že už ne a že naposledy a že už toho bylo dost. A manželka mě v tom podporuje, jak už to tak manželky dělají, když nechťejí, aby byl jejich manžel pryč delší dobu od rodiny. A já si pokaždé říkám, že teď už to vydržím a zůstanu doma. A pak udeří květen a pak udeří červen a mě se zmocní podivná nejistota. Mrazení v konečcích prstů, které mi říká, že jestli chci, aby bylo všechno tak, jak má být, měl bych začít zjišťovat, co všechno je zapotřebí k tomu, abych odjel směr Náchod.

Pak už se bráním jenom symbolicky. Dělu, že nevidím další Amatérskou scénu, kterou mi pošťačka (ani netušila, jak je zlomyslná) dala do schránky. Dělu, že neslyším kamarády, jak si vyprávějí o tom, do kterého semináře půjdou a kdože vlastně pojede. A já už v tu chvíli začínám tušit, že to ani tentokrát nevyjde. Že nezůstanu doma, abych byl nápomocen při grilování s přáteli na zahradě, abych si ušetřil zdraví tím, že budu chodit spát jako spořádaný občan města a že se prostě deset dní ztratím okolo žijící populaci.

A pak mě přiveze (lhostejno jaký) dopravní prostředek do Hronova a já si uvědomím, že je všechno v pořádku. Potkávám víc známých než v průběhu celého roku a hovory dostávají úplně jinou náplň než doma. Do uvažování se zapojuje nevyužívaná část mozku, která má za úkol doplnit zásoby psychické energie na celý rok. Vidím, že hračkárna je na svém místě, kávová konvička a Horor pod plachtou též. Triton má otevřeno a Davídek se ničí ořechovic především díky tomu, kolik má kamarádů a s každým se přece musí přivítat pěkně po tritonsku. Divadlo stojí hned vedle Čapkárny a mezi nimi se pohybují Císařové, Schejbalové, Strotzerové, Kodešové, Jendruškové, Šotkové a další. Nic není třeba měnit, všechno plyne tak jak má.

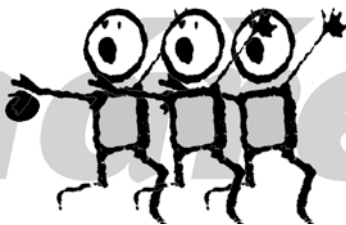
A já už teď vím, že si budu za měsíc říkat, že už ne, že to bylo naposledy a že už toho bylo dost. Nejméně do května.

saj

Jeden den s...

Jirkou Šimkem

v semináři J, tedy jevištní řeč

aneb Jak Klára hrála na klavír

Seminář Reginy Szymikové „Jevištní řeč“ patří k těm, které především vyhledávají lidé, kteří už o divadle něco vědí a chtějí se jím zabývat profesionálně.

Podobně je na tom jeden z frekventantů semináře Jirka Šimek (19) z Tábora, kterého jsem požádala o „asistenci“. Divadlem se zabývá amatérsky už od dětství, na Jiráskově Hronově je podruhé (loni byl v pohybovém semináři Michala Hechta) a napřesrok míří ke zkouškám na alternativní herectví na DAMU. Nic nenechává náhodě, a tak nejenže pracuje na přípravě ke zkouškám soukromě, ale v letošním roce už navštívil seminář H (Hlasová individualita) na Loutkářské Chrudimi. Takže problematika hlasu mu rozhodně není cizí – spíše cítí, že právě v této oblasti má „rezervy“, a věří, že týden intenzivní práce na semináři Reginy Szymikové by jej mohl posunout zase o kousek dále.

První den v seminářích nebývá příliš záživný, na počátku jsou nezbytné administrativní a technické úkony, ale také vzájemné seznamování (Regina rozdala frekventantům množství hlasových cvičení, jazykolamů, básniček na trénink jednotlivých prvků řeči i úryvků textu, na kterých se budou učit, jak přednášet třeba blankvers či alexandrin). Některé z nich se budou muset naučit zpaměti a další rada zní: trénovat a trénovat... Bez toho to nejde. Už první den si všichni vyzkoušeli např. na jednoduchém textu o Kláře, která hrála na klavír, jak těžké je kouzlit s hlasem tak, aby bylo zdůrazněno to správné slovo a člověk se přitom nezakoktal.

Lektoři nedoporučují novinářskou (a fotografickou) návštěvu první den, protože ten bývá většinou zahlcen teorií. Nejinak tomu bylo i na semináři „Jevištní řeči“. Bez nezbytných informací, upozorňujících na to, co vše lze v souvislosti s hlasem natrénovat, ale také na vlastnosti, které hlas určují a individualizují, by to ovšem na začátku nešlo. Možná i proto je první seminářový den delší. Po seznamovací a teoretické části přišla odpoledne ještě třetí, ve které se frekventanti učili používat správné dýchání.

jas

A tady je alespoň pár mouder, která zazněla na semináři:

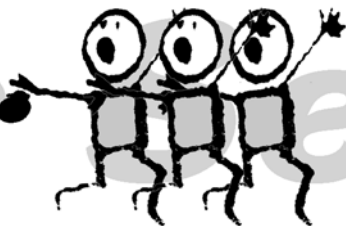
- 1) U hlasu se rozlišuje a trénuje rytmus, melodie, tempo, síla a barva
- 2) Při jakémkoli projevu si musíme uvědomit: co + proč + komu + jak (říkáme)
- 3) Je potřeba vědět, jaký máme typ hlasu, protože nesprávným nasazením (a např. delším používáním hlasu vyššího než který je nám vlastní, si jej velmi snadno můžeme zničit)
- 4) Není důležité, jak je hlas velký. I malý hlas může být zajímavý.
- 5) Bez dechu by nebylo hlasu. Proto je základem naučit se správné dýchání (z trojice typů dýchání: svrchní - břišní - hrudně brániční je nejvýhodnější třetí uvedené)
- 6) Mluvení přes stálý úsměv je artikulační past.

Jeden den s...

Mikulášem, Kateřinou, Markétou a Paulou

v semináři HaD, tedy herec a dialog

Kdo chce herce bít, pošle na ně Bergmana s tyčí

Osmnáct seminaristů, kteří se ráno schází v malém sále Jiráskova divadla, většinou netuší, co je čeká. Hned první okamžiky by ale mohly slabší povahy vyděsit: lektor Aleš Bergman pokládá na zem tašku se sadou dřevěných tyčí, okem přeměřuje prostor a vyslovuje obavu, že je místnost příliš úzká. A že by velká okna, která pokrývají jednu stěnu, mohla snadno přijít k úhoně.

Já jsem čekal, že to bude divný, šel jsem do toho s tím a těšil jsem se na to, a zatím to je divný a moc si to užívám.

Mikuláš, Brno

Přes tento záhadný úvod nikdo ze seminářů neprchá. Seminaristé si sedají do půlkruhu a Bergman je vyzývá, aby předstoupili před ostatní a představili se. Přitom vtipkují, trochu se předvádějí, jsou ze sólového projevu před cizími lidmi nervózní. Lektor toho hned využívá: „Při vystoupení před lidmi je člověk sledován, pozorován, hodnocen. To nikomu z nás nedělá dobře,“ říká a poukazuje na to, jaké sebeobrané mechanismy při promluvě před lidmi seminaristé použili. „Největším nepřítelem herce může být on sám,“ pokračuje. Herec se musí oprostít od prvoplánového sebepozorování a sebeprožívání, a místo toho vstoupit do skutečného dialogu na jevišti. Což nemusí být jen dialog slovní. Právě k tomu napomáhají cvičení, kterým se seminaristé budou věnovat.

Jedna skupina lidí na Hronově Bergmana uctívá jako poloboha a druhá skupina ho moc neuctívá. Myslím, že je to velká persona, kterou se vyplatí poznat. V semináři se mi zatím celkem plní, co jsem čekala. Sama sebe jsem překvapila tím, že jsem větší „lemra“, než jsem čekala. A to jsem věděla, že na tom nebudu dobře. Tím narážím na tyče: ójódóhó dždždždž! (předvádí, jak jí tyče padají z rukou – pozn. redakce)

Kateřina, Bystřice nad Pernštejnem

Bergman na JAMU používá mimo jiné postupy vycházející z biomechanických cvičení ruského herce Vsevoloda Emiljeviče Mejercholda. Za deset dní na Hronově se je nemůžete stihnout naučit, varuje. Ale některá cvičení se vyzkoušet dají, dodává a rozdává všem asi metrové dřevěné hůlky. A hned ukazuje, jak se s tyčí dá balancovat na dlani, lokti, rameni bradě či koleni. To, co trénovaný Bergman zvládá lehce a s grácií, jde seminaristům o poznání hůře a tyče často zaduní o parkety. „Dřevěné zvony zvoní,“ konstatuje Bergman.

Žádná konkrétní očekávání jsem neměla, ale musím říct, že to docela předčilo všechno, co jsem čekala. Hrozně mě to baví. Některé věci mi můžou pomoci při přijímacích zkouškách na DAMU, v což jsem doufala a s tím jsem sem vlastně i trochu šla. Tyče se mi líbí.

Markéta, Praha

Hrátky s tyčí pokračují: Bergman roztočí hůl před sebou. Pak učí, jak správně vyhodit rotující hůlku do výšky. Nakonec svolává seminaristy do kroužku a začínají si tyčí házet. Snaží se udržet společný rytmus, ale respekt z dřevěného partnera některým svazuje ruce i nohy. A když se do kolečka přidá druhá, nebo třetí tyč, přestávají stíhat. Přesto je cvičení evidentně baví a viditelně se zlepšují.

Říkali mi, že to bude pěkný záhuľ, že se mám připravit na to, že budu v pohybu a taky že musím chodit na představení, protože druhý den se dělají rozbory. A tahle očekávání se splnila: v pohybu jsme, musíme se hýbat, jsme poučovani a rozbory nás teprve čekají. Některé praktiky s tyčemi už znám – což neznamená, že je umím – ale moc se mi líbí, je to zábava.

Pavla, Chomutov

Kromě tyčí seminaristy v dalších dnech čekají ještě Mejercholdovy biomechanické etudy. „Bude to bolet,“ slibuje seminaristům Bergman. Budete muset vydržet stát bez hnutí v jedné pozici, dokud svaly nezačnou protestovat a bolestí do sebe nevypálí správnou pozici, vysvětluje ještě. Chvilu čekám, kdo uteče jako první, tipuji některou z drobných dívek. Ale nic, všichni přikyvuji, a vypadá to, že je to baví a snad se i těší. Jsou opravdu, ale opravdu staTYČní.

-das-

Jeden den s...

Na tři míčky potřebujete:

- šest obyčejných nafukovacích malých balónků
  - pytlík prosa nebo krup, popř. jáhly (což je oloupané proso - doporučuji na nákup zverimex nebo zdravou výživu)
  - tři mikrotenové sáčky na svačinu (bez svačiny)
- A na pomoc nůžky.

Do sáčku dáte proso (přiměřeně cca 4 - 5 hrstí podle toho, jak chcete mít velké míčky), zatočíte a sáček přetáhnete nejméně jednou přes už vytvořenou hroudičku.

Balónky zbavíte konců, tedy je ustříhnete, tak abyste svou vytvořenou kupičku prosa do jednoho z balónků vtěsnali. Přetáhnete jednoduše balónek přes hmotu a pak ještě druhý na to.

A máte míček. Stejně pokračujte u výroby dalších dvou. Snažte se o to, aby míčky byly pokud možno objemově stejné. Ze zbytků, které jste ustříhli, můžete udělat ozdoby na všechny míčky. Nastříháte si tenké proužky a obalíte jimi hotové míčky.

Lenkou, Adélou a Johanou

v semináři Ž, tedy žonglování

Upeč si své míčky

Žonglování můžete brát jako relaxaci, hru, zájmovou činnost, sport, technickou disciplínu, sebevyjádření, osobnostní vývoj nebo ve dvou jako souhru, u které není vyloučené, že dojde až k filozofickým rozpravám. Ať už se na žonglování díváte jakkoli, seminář s Adélou Kratochvílovou z vlastní loňské zkušenosti rozhodně doporučuji všem. Upozorňuji, že je nutné být připraven na náročnější a dlouhý začátek s prací na technice. Ale za pár dní se vám usílí a pot (na cvičišti, na zimním stadionu) stokrát (na bojišti, kdekoliv) vrátí. Zkrátka, za pár dní budete umět báječně žonglovat! Pokud si žonglování spojíte se třemi míčky a se základním prvkem - tzv. kaskádou, máte naprostou pravdu. Právě zvládnutím kaskády se začíná (některým tato činnost vydrží po celou dobu festivalu - tedy někteří s tím i končí). Ale Aděliny kufrы ukrývají další poklady, rozmanité pomůcky na žonglování nebo, chcete-li, na hraní si. A tak se vám po otevření lodních kufrů naskýtá příležitost blíže se seznámit také s diabolem, flowersticky, talíři na tyčích, vyzkoušet si žonglování s kruhy, šátky, nebo kužely, projet se na jednokolce (pro začátek za pomocí mantinelů, které nabízí zázemí zimáku), přijít na chuť tzv. kontaktnímu žonglování, nebo

nahlédnout do tajů točení s tyčí či poikama („fusekle“, v kterých jsou míčky). S pěkným počasím se samozřejmě celá grupa i se všemi pomůckami přemísťuje ven do parku.

První hronovské dopoledne strávené s lektorkou Adélou, která se na JH proslavila žonglováním s kužely, přičemž měla v náručí v šátku tříměsíční dceru Josefinku (ta si mimochodem tentokrát - dávno po svých - přišla pohrát s diabolem a s devíti natěšenými budoucími žongléry), bych neměnila ani za spánek. Došlo totiž na výrobu vlastních míčků, a to je jednoznačně radost, o kterou by neměl nikdo na světě - nebo alespoň nikdo na JH - přijít. A tak tu máte v levém sloupci stručný návod.

Rozhodla jsem se, že právě Johana - nejmladší dvanáctiletá žonglérka -, která má zkušenosti s žonglováním a akrobacií z kroužku, na který chodí během roku, bude dobrým příkladem seminaristy: chodí brzo spát, v noci nepaří a ráno včas přichází na začátek. Pomáhala mně s výrobou vlastních míčků a dokonce učila lektorku jednomu z triků, tedy osmičku s pěti otočkami, který Aděle zatím ještě nejde

No není to úžasné!

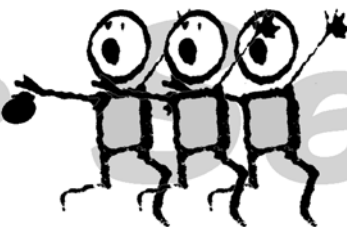
len

Jeden den s...

pětiměsíční Leou

v semináři KPR, tedy Kurzu praktické režie

Je druhý den ráno. V hlavě mám zbytky včerejšího večera, které se postupně rozpadají na jednotlivé, leč ostré střípky vzpomínek. Stojím před hotelovou školou a hledám někoho, kdo by mě provedl seminářem Kurzu praktické režie. Vzdávám jednu osobnost za druhou, protože nechci být zesměšněn ani seminaristy, ani lektory Milanem Schejbalem a Kateřinou Fíxovou (ti jsou v této disciplíně obzvláště dobří). V tom zaslechnu dětské žvatlání a mám vyhráno. Přijíždí Rézi Skálová se svojí pětiměsíční dcerou Leou, aby se společně se svým otcem a manželem Pavlem Skálou zúčastnily pokračování kurzu.

„Vstávala jsem v šest hodin, ale ještě se mi chtělo spát,“ vysvětluje malá Lea a povaluje se s kachničkou a ovečkou na dece v koutu třídy hotelové školy. „Teď jsme tady a každý si myslí, že tomu nerozumím, ale to je hloupost. Pan Schejbal sice říkal, že dneska a zítra bude klídek, ale to teda kecal, protože všichni museli hned zapnout všechny závity v mozku a vysvětlovat, v čem pomáhali od října, co se neviděli, divadlu a kultuře jako takové. Gábina zkoušela celý rok Café Umberto, Vítek Štěpán zase podkuřoval Milanovi, no a Slavičín se chlubil, že mají Michálka ve Zlíně a že teda asi bude místo Divadelního Děčína Divadelní Zlín a konečně budou všichni jezdit na Moravu. A pak jsem dostala hlad a začala brečet. Proč dospělí nebrečí, když mají hlad, to prostě nechápu...“

Abych nějak zaplnil mezeru během krmení malé Ley, požádal jsem o několik slov Milana Schejbala, který KPR už řadu let vede.

„Teď na Hronově proběhne už čtvrté setkání KPR. Jedná se vždy o desetidenní soustředění, které se koná na Hronově, nebo na konci října v Děčíně. V Děčíně jde o daleko soustředěnější a intenzivnější práci, protože tam nechodíme na představení. Postupujeme stejně jako

v již uplynulých kurzech. Začíná se dramaturgií, výběrem textu, škrtním a dramaturgickými úpravami. Ve druhé fázi jsou frekventantům objasněny druhy a žánry divadla včetně praktických ukázek. Vloni na podzim v Děčíně jsme měli k dispozici figuranty, profesionální herce – kamarády, kteří za námi přijedou. Na nich se pak ukazuje, co to je například konverzačka, situačka, komedie, jaké má zákonitosti fraška, co to je drama nebo třeba tragédie. Jaké prostředky se musejí použít, co text umožňuje a co se stane, když se použijí jiné prostředky a podobně. Po praktické dramaturgii a teoretické části, kdy jsou účastníci kurzu spíše pasivní

mámy mi v chodbě bylo smutno, tak jsem začala brečet. Máma u mě byla skoro hned. No, trvalo jí to, ale nedostala jsem se ani na druhý level výkonnosti svých hlasivek. Přinesla mě do třídy a položila na deku. Tý jo, byl tam program a ten se krásně žmoulal. Tak jsem si ho četla pusou a sledovala dění okolo mě. Milan si vybral Vaška a řekl mu, aby vytvořil postavu ve stronzu s nějakým pocitem. Pak chodili další a další a vždycky zaujali co nejpřesnější kopii pozice toho před sebou. Teda řeknu vám, že na začátku to bylo úplně jiné, než na konci. Ale Milan byl spokojený, že ten pocit tam jako zůstal, no. Pak si začali hrát s prostorem a to byly tedy věci, až jsem si jednou ublinkla

a vstřebávají základní teoretické zákonitosti, jsme nyní ve fázi, kdy by si sami frekventanti měli osvojovat zákonitosti divadelní režie,“ vysvětluje Milan Schejbal a dodává, že seminaristé měli za domácí úkol připravit si dramatické situace, které spolu s kolegy postaví. „Musí se jednat o dramatickou situaci, která odněkud někam vede. Postavy musí mít možnost se, jako základní dramatický činitel, rozhodovat. S tím začneme dnes odpoledne. Budeme střídát teoretické části s těmi praktickými. Jako další úkol si museli seminaristé vybrat situaci z dramatické literatury. Měla by být verbální a s postavami, aby bylo možné tuto minisituaci postavit a interpretovat.“

„Milan toho vždycky hodně napovídá, vid,“ říká malá Lea a pokračuje ve vyprávění, jak to viděla ona. „Moc dlouho jsem nespala a bez

údivem. To jste věděli, že když přijдете zleva, všichni si vás všimají víc, než když jdete zprava? Úplně stejní lidé měnili svojí náladu jenom tím, že byli postaveni jinam, než stáli předtím. A to už moje hlavička prostě nebrala. Jediné, co si z toho pamatuju, je, že když polezu za mámou a tátou do ložnice, musím lézt zleva, aby si mě co nejdřív všimli a mohli si se mnou co nejrychleji hrát. Pak jsem dostala po dalším krmení škytavku, museli mě přebalit a to už byl opravdu konec. A víš co? Už neotravuj, já si jdu trochu dáchnout, abych byla v noci fit a nemusela zbytečně spát.“

Rozloučil jsem se s Leou, dal jí dobrou noc a uvažoval o tom, že by nebylo vůbec špatné být na jejím místě. O je!

-saj-

Lucerna

Recenze

DS Jiráskova divadla Hronov

Rozsviďte lucernu, vzpurný mlynáři!

„Jak jinak zahájit Jiráskův Hronov než právě Lucernou?“ napsala v roce 2006 do Zpravodaje kolegyně Radka Hrdinová. A já tuto řečnickou otázku vrhám do prostoru také. Vždyť právě letošní rok na Jiráskově Hronově by byl hold Mistrovu dílu o něco ochuzen. A je dobře, že byla uvedena právě Lucerna, nejhranější, a patrně (vedle Tylova Strakonického dudáka a Stroupežnického Našich furiantů) jedna z nejčastějších her.

Inscenace Miroslava Houšťka je závanem starých zlatých časů ochotnického divadla, které se dnes znovu vrací pod novým pojmem „komunitní“. Je sympatické a nezvyklé vidět na scéně takovou spoustu lidí různých generací (pojem Spojené ochotnické soubory pak napovídá, že se tu daly dohromady síly několika různých společenství). Takové produkce mají v místě bydliště velký divácký potenciál. Festivalové publikum (často alternativní mladí divadelníci) takové představení ovšem může vnímat jako anomálii, která vyžaduje naladit se na zcela jinou vlnovou délku.

Proto se možná mnohým divákům zdá tempo představení příliš pomalé (zvláště vý-

razné je to u přestaveb probíhajících za opo-
nou, přičemž diváci vyčkávají až nekonečně
dlouho v přítomnosti za zvuků hudby). Přiznám se,
že tyto „potemnělé“ chvíle mezi přestavbami
mě inspirovaly k rozjímání nad širšími souvis-
lostmi, a došla jsem i ke srovnání, které může
někomu připadat až buřičské. Několikrát
jsem v rozhovoru s anglickými herci, hrající-
mi Shakespeara v originále, vyslechla názor,
že se „snaží hrát tak, jak se podle nich hrálo
za alžbětinských časů“. To znamená rétorický,
až statický způsob prezentace, důraz na krás-
ný přednes blankversu a zdůrazněnou směš-
nost některých bizarních postaviček. Některé
scény z hronovské Lucerny mi právě tento
způsob inscenování připomněly. Zvláště ko-
mické, skoro sousedské etudy (např. diskuse
pana France a Vrchního v interpretaci Jiřího
Borůvky a Lubomíra Červeného či dobrácké
komentáře party šumařů, kteří jako by byli
českým zrcadlem řemeslníků ze Snu noci sva-
tojánské), či dojemně starosvětské vyprávění
Báby (Marta Houšťková). Erotické jiskření
(v obrozeneckém Jiráskovi až neočekávané)
přináší do hry Kněžna Lucie Peterkové, kte-

rá je mezi venkovskými neotesanci skutečně
zjevením z jiného světa, a to nejen působně
sebevědomým vzhledem, ale i způsobem cho-
vání a lehce koketním tónem. S přehledem
a nepřehnanou nadsázkou dokáže Peterková
vykreslit v detailu nejrůznější nuance - rozmr-
zelost nad stále stejnými, nudnými venkov-
skými rituály, smutek osamělosti mocných,
ale i schopnost čistě ženskými prostředky si
pohrávat s přímočarým „Adonisem“ Mlyná-
řem. Právě v její přítomnosti lidový hrdina
Mlynář Richarda Kašpara působí jaksi lidš-
těji, a tím nejautentičtěji.

Hronovská Lucerna tedy není typicky festiva-
lovým představením, ale dokazuje, že i taková
forma ochotnického divadla má právo na exis-
tenci, a také svůj okruh vděčných diváků.

Jana Soprová

Honza Kroul

Jít na místní soubor první den na Hronově, je
tradice. Splnil jsem ji.

Petr Vojkůvka

Opravdu klasika. Konzerva. Děkuji za ni.
Chvilími se to táhlo hodně - zrychlit, škr-
tat. Skvělé výkony muzikantské skupiny,
vrchního, pana France. Všichni věděli, kde
jsou, co hrají, jen při té pomalosti vylézaly
„nečistoty“.

Jan Julínek

První představení JH patří k tradicím tohoto
festivalu. Klasické kostýmy, nekonečné
přestavby, spousta dětí na jevišti. Poloprázd-
né hlediště v druhé půlce. Prostě tradiční
průběh prvního představení.

Pavel Skála

Fenomén hronovských inscenací roste rok
od roku. Lucerna je toho důkazem. Kolísavé
výkony, tempo i kostýmy. Ale nadšení se ode-
přít nedá a Hronov bez hronovských je jako
kupka bez sena.

Místo lípy liliovník

V levém portálu za jevištěm v koutku a přitímní sešla jsem se s panem režisérem Miroslavem Houšťkem. Udělal si na mě čas i ve chvíli, kdy šel celý soubor pověsit prapor, se slovy: „Toho už jsem se nachodil“. Jde totiž o soubor samotného Jiráskova divadla Hronov. Seděli jsme blízko lípy z Lucerny a nemluvili o ničem jiném.

Vaši Lucernu jsem viděla tady v Hronově už před pěti lety, tenkrát inscenace vznikla k 100. výročí textu. Letos jste si ji na přehlídce zahráli k 80. výročí Jiráskova divadla a zároveň k 80. výročí festivalu JH. Také je osmdesát let od úmrtí Aloise Jiráska. Hrajete ji i jindy než na výročí?

Hráli jsme několikrát, většinou pro školy nebo odpolední představení pro rodiče s dětmi. Budeme ji hrát ještě čtyřikrát, pětkrát na podzim a pak s ní skončíme. Dohromady jsme měli zhruba dvacet repríz.

Jak se v tak velkém počtu dáváte dohromady, když se jedná o členy různých souborů z okolních měst?

Všichni už jsou na sebe zvyklí, poněvadž nehrajou v tomto složení poprvé a hrají tak rádi. Vědí, že jednotlivé soubory nemají tolik lidí, aby obsadili slušně všechny role. A tak přijíždějí. Jde o skutečné ochotníky, kteří na zkoušky jezdí vlastními auty a ani po nás nechtějí peníze na benzín. Dělají to opravdu z lásky.

Jak často se scházíte?

Když se zkouší, tak dvakrát týdně. Ale vždycky nemusí přijet všichni, protože se zkouší po kouskách.

Jak převážíte vaši lípu?

Na nákladním autě a s ní všechny ostatní věci. Pokud tedy nehrajeme v přírodě, kde vždycky objevíme nějaký strom, který nám může suplovat lípu. Už před čtyřmi lety jsme hráli na zámku v Ratibořicích a hrálo se to večer, kdy je park skutečně kouzelný. Místo lípy tam hrál mohutný liliovník. Nakonec to byl ještě větší zázrak, než v divadle.

len

Lektorské karty

Prof. PhDr. Jan Císař, Csc.,

divadelní vědec a pedagog
katedry teorie a kritiky
DAMU Praha

PC jako Problémový
club

Mgr. Petr Christov, Ph.D.,

divadelní vědec, vedoucí
katedry divadelní
vědy FF UK Praha

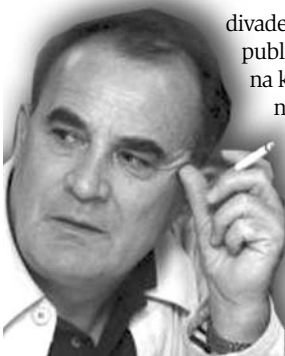
PC jako Problémový
club

Prof. PhDr. Vladimír Štefko, CSc.,

divadelní kritik,
publicista, pedagog
na katedře divadelní
vědy VŠMU
v Bratislavě

PC jako
Problémový
club

Prof. Mgr. Ján Zavarský,

scénograf, pedagog, umělecký šéf
Divadla Jána
Palárika v Trnavě

PC jako Problémový
club

Mgr. Alena Zemančíková,

dramaturgyně
literárně-dramatického vysílání
Českého rozhlasu
3 - Vltava

PC jako Problémový
club

Pozor, pozor! Noční klid v hronovských ulicích narušuje v posledních dnech skupina vandalů, kteří už stihli poničit výzdobu a billboardy na Jiráskův Hronov umístěné v parku. Pokud na podezřelou partu narazíte, nesazte se ji pacifikovat sami, ale okamžitě prosím kontaktujte městskou policii.

Vstup do sokolovny mají od nynějška pouze osoby, které nenesou žádný nápoj. Toto opatření má zabránit opakování nedávných incidentů s rozliťnými drinky.

V prvním čísle Zpravodaje jsme v rozhovoru se starostkou Hanou Nedvědovou omylem uvedli, že sponzoři letos přehlídce věnovali 85 tisíc korun. Ve skutečnosti ale přispěli částkou 380 tisíc korun. Omlouváme se a děkujeme!

red

Václav Špirit,
sociální pedagog, režisér souboru
Gut & Edel, umělecký ředitel
divadelního festivalu
v Lörrachu

DK jako Diskuzní klub

Lektorské karty

Řekni něco francouzsky a dvě kola se za to styď.

Zazpívej libovolnou slovenskou píseň. Vzhledem k tomu, že ti nikdo nerozumí, zdržíš se jedno kolo, než dorazí překladatel.

Kartička ženy vpřed! Všechny hráčky (tedy pouze ženy) postoupí o tři pole kupředu.

Dostali jste se do spirituální seance, kterou řídíte. Všichni hráči se musí dotýkat malíčky tak, aby byli v propojeném kruhu. Pokuste se vyvolat ducha Jiráskova Hronova. Pokud se vám to podaří, běžte o pět polí vpřed. Pokud ne, o pět polí si couvněte.

Řekni v jednom rozvitém souvětí nejméně tři cizí slova. Za každého spoluhráče, který dané cizí slovo nezná, postup o políčko vpřed.

Vymenujte pět oblíbených slovenských herců. Za každého z nich popojdete o jedno pole vpřed.

Sbírej razítka v Kafekáře!

Devět lišek, desátý je vůl aneb každá desátá káva zdarma!

Nepřehlédněte konvičku na náměstí...

Malované opony divadel českých zemí

Kniha, kterou na podzim vydává NIPOS, je nejen atraktivní výtvarnou publikací, ale také poprvé - na základě výzkumu - mapuje výskyt těchto zajímavých artefaktů našeho ochotnického i profesionálního divadla, včetně divadla loutkového, v celé České republice. Je připravována jako součást prací na Databázi českého amatérského divadla, a tedy i projektu Uchování a prezentace kulturního dědictví českého a světového divadla, na nějž získal NIPOS společně s Institutem umění-Divadelním ústavem prestižní evropský grant z tzv. Norských fondů.

red

Pár vět na povzbuzení

aneb Opravdu už jste probuzení?

Pokud jste narazili na muže s deštníkem, držte se ho. Vyplatí se vám to, alespoň v dešti. Pokud jste také muž, včas se oddělte.

Pokud vás začínají zdravít lidé, které neznáte, vězte, že právě s nimi máte ty nezapomenutelné okamžiky.

Na semináři se vám bude dařit den ode dne už jen a jen lépe. Opravdu.

**Rada
Luďka Horkého**

na horkou ranní chvílku

Když jsem byl malý kluk, oblíbil jsem si Nezbedné pohádky od Josefa Lady. Byla to moje nejoblíbenější pohádková knížka díky pohádce O chudém královstvíčku. Princezna Anka se vždycky ráno probudila a první, co začala vykřikovat, bylo, že chce a musí mít kávu a čokoládu. „Chci kávu a čokoládu!“ Fascinovalo mě mít k snídani kávu a čokoládu. Vždycky jsem si říkal, že by mi to nastartovalo den úplně perfektně. Akorát, že jako malej kluk jsem kávu pít nesměl. Ale teď už si kávu a čokoládu můžu dopřát kdykoliv. Tím to pro mě přestalo být atraktivní. Naopak v Praze, když mám čas, chodím si po ránu zaběhat na Letnou a dělá mi to moc dobře. Párkrát jsem někoho potkal a strašně se mi smál, ale mně to i přesto dělalo pořád dobře. Nicméně, to by mě na Hronově zabilo. Ale zase tady by mi udělala moc dobře káva a čokoláda. A to je rozhodně to nejlepší, co si tady člověk může na ranní nakopnutí dát.

Deklarovaná kulturní potřeba

program

zítra

neděle 1. srpna 2010

České amatérské divadlo se po roce 2000 nejenom vzpamatovalo, ale nabralo dech, který jsme vůbec neočekávali, konstatuje s potěšením Lenka Lázňovská, ředitelka Národního informačního a poradenského střediska pro kulturu (NIPOS), které je prostřednictvím svého útvaru ARTAMA spolupořadatelem Jiráskova Hronova. Množství nejen mladých lidí, kteří se o divadlo zajímají, je prý nevídané!

Lenka

ROZHOVOR

Lázňovská

Čím si vysvětlujete nárůst zájmu o amatérské divadlo?

Bude to znít zvláště, ale myslím, že to do značné míry souvisí s demografií. Amatérské divadlo kvete především v malých sídlech do pěti tisíc obyvatel. Pokud se podíváte do statistiky, zjistíte, že v České republice taková sídla převažují, je jich na 90%. Amatérské soubory se stávají přirozenou základnou místní kultury a nacházejí pak u lidí velkou odezvu. Nebýt amatérského divadla, mnohé děti by se s živým divadlem setkaly jen v televizi. A to by byla velká škoda!

Naše zem je bohatá nejen na divadelníky, ale také na divadelní přehlídky. Kolik se jich u nás vlastně koná?

Spočítáme-li pouze postupové přehlídky, dojdeme k číslu 400 i více! Existuje 15 národních přehlídek a jen Otevřeno Kolín nemá postupová kola. Všechny ostatní mají alespoň jedno krajské. Kromě těchto přehlídek se pořádá ještě řada dalších nepostupových přehlídek.

Myslíte, že je potřeba tolik přehlídek pro tak malou republiku?

Současný systém postupových přehlídek má základ v první republice, kdy k němu dala impulz divadelní Matice. I když se už několikrát ocitl v ohrožení, např. po roce 90, přežil, protože ho amatéři chtějí a jsou schopni se o něj postarat. Z toho soudím, že se nejedná o žádný výmysl nějakého úřadu, ale o deklarovanou kulturní potřebu. Pokud jde o ty ostatní přehlídky, tak většinou patří k určitému regionu a jsou součástí místní tradice. Většinou pak mají daleko širší význam než jen pro konkrétní umělecký druh. Dané místo si na takové přehlídce může budovat svou image a navíc celá místní kultura pomáhá lidem k tomu, aby se identifikovali s místem, kde žijí.

Stále teď v médiích slyšíme o tom, že se budou krátit rozpočty. Ovlivní fi-

nance divadelní přehlídky, resp. jejich počet?

Myslím, že nás opravdu nečekají růžové časy. Je jasné, že i národní přehlídky, včetně Jiráskova Hronova, budou finančně kráceny, a to už letos! Co bude příští rok, je otázka. Na druhou stranu ne všechny přehlídky jsou vázány na státní peníze. Záleží tedy i na tom, jak se zachová ta která samospráva. Organizátoři se tedy budou muset domluvit, jestli přehlídky chtějí, kdo a co pro ně může udělat. Nemůžeme opomíjet ani základní ideu jednotlivých přehlídek. Abych trochu parafrázovala Masaryka: festivaly se udržují ideami, které přispěly k jejich založení. To platí o každé přehlídce, ať už se jedná o Jiráskův Hronov nebo o malou divadelní „sešlost“.

Každá přehlídka je závislá nejen na penězích, ale také na lidech, kteří ji dělají. JH je už 20 let spojen s programovým ředitelem Milanem Strotzerem, který ohlásil, že odchází do důchodu. Kdo bude v budoucnu dělat jeho práci?

Uvažujeme o konkrétním člověku, ale jméno zatím neprozradím. Musíme opět zvážit naše finanční možnosti. NIPOS musí šetřit a je potřeba podívat se na naši organizaci jako celek, protože se nestaráme jen o neprofesionální umění, ale děláme i řadu jiných věcí, které mají pro našeho zřizovatele, tedy ministerstvo kultury, stejnou důležitost.

Dotknou se úsporná opatření i časopisu Amatérská scéna?

Určitě. Těžko budeme moci udržet časopis v takovém rozsahu a výtvarné kvalitě, jakou známe dnes. Na druhou stranu musím zdůraznit, že Amatérská scéna je krásný časopis, který musíme zachovat, protože se jedná o dědictví po předcích a já jsem přesvědčená, že je potřeba udržovat kontinuitu.

Zuzana Vojtíšková

9:00 - Učebna v ZUŠ
Rozborový seminář SČDO

13:00 - Učebna DK
Rozborový seminář pro zahraniční účastníky

DP 13.00 hodin - Průvod od školy do parku A. Jiráska
Vavřínecký den Hotelové školy Hronov

14:00 - Jídelna Hotelové školy
Problémový club
(Černobyl, Lidé jsou spokojeni)

ZP 14:00 a 17:00 - Jiráskovo divadlo (55min.)
Komponovaný program z vystoupení celostátní přehlídky scénického tance v Jablonci nad Nisou 2009
Tanec, Tanec...

ZP 14:00, 17:00 a 21:45 - Sokolovna
Studio Divadla Dagmar a pedagogické školy Karlovy Vary
Sestra

ZP 16:00 a 18:30 - Sál Josefa Čapka (35min.)
LDO ZUŠ Trutnov
Vertigo

DP 18.30 hodin - Park A. Jiráska
ZUŠ Hronov
Dechový orchestr mladých - koncert

ZP 20:00 - Jiráskovo divadlo (65min.)
Antonín D.S. - Krvik Totr Praha
Jelizaveta Bam

DP 20.30 hodin - Park A. Jiráska
ZŠ Hronov
Staré pověsti české - muzikál

DP 22.00 hodin - Jiráskovo divadlo (80min.)
Divadelný súbtor Jána Chalupku Mesta Brezno
Paní richtárka

DP 22.00 hodin - Park A. Jiráska
Česká improvizáční liga, o.s.
Improvizační zápas

22:45 - Učebna DK
Diskuzní klub
(Tanec, tanec..., Jelizaveta Bam, Vertigo, Sestra)

DP - doprovodný program

ZP - základní program

Změna programu vyhrazena!

V případě nepříznivého počasí

se doprovodný program v parku ruší!

Zpravodaj 80. Jiráskova Hronova 2010

Vydává organizační štáb.

Redakce:

Zuzana Vojtíšková (šéfredaktorka),

Jana Soprová, Lenka Novotná,

Jan Švácha, David Slížek,

Ivo Mičkal (fotograf), Michal Drtina (sazba)

Ilustrace DD: David Daenemark

Stránky festivalu: <http://www.mestohronov.cz>

E-mail redakce: zpravodaj.jh@centrum.cz

Tisk: KIS Hronov **Cena:** 10,- Kč

Sponzor tisku: Konica Minolta

Redakční uzávěrka: 31. července 2010 v 03:20h

Vychází: 31. července 2010 ve 14:00h

Neprošlo jazykovou úpravou!

DP 10:00 Předsálí Jiráskova divadla
Vernisáž výstav
Nositelé Zlatého odznaku J. K. Tyla

DP 10.00 hodin - Park A. Jiráska
Ó slepičce
Pohádka pro děti

ZP 14:00 - Sál Josefa Čapka (65min.)
Das Dokumentartheater Berlin, Německo
...And the Name of the Star is Chernobyl

ZP 14:00 a 16:30 - Sokolovna (40min.)
Soubor Kusy lidí ZUŠ Žerotín Olomouc
Lidé jsou spokojeni

DP 15.30 hodin - Náměstí Čs. armády
Slavnostní zahájení 80. Jiráskova Hronova

ZP 16:30 a 19:00 - Jiráskovo divadlo (50min.)
Levočská divadelná spoločnosť Levoča, Slovensko
Pastier

DP 17.00 hodin Park A. Jiráska
**Koletova hornická hudba ze Rtyně
v Podkrkonoší**

ZP 19:00 a 21:00 - Sál Josefa Čapka (35min.)
LDO ZUŠ Trutnov
Vertigo

DP 20.00 hodin - Park A. Jiráska
Aírah
Taneční vystoupení skupin orientálních tanců

ZP 20:30 - Sokolovna (45min.)
Studio Divadla Dagmar a pedagogické školy
Karlovy Vary
Sestra

ZP 22:00 - Jiráskovo divadlo (65min.)
Antonín D.S. - Krvik Totr Praha
Jelizaveta Bam

DP 22.00 hodin - Park A. Jiráska
Paroháči aneb Červené kalhoty
Třeskutá fraška, Ořechovské divadlo Brno

23:15 - Učebna DK
Diskuzní klub
(Lucerna,...And the Name of the Star is Chernobyl,
Lidé jsou spokojeni)

DP - doprovodný program
ZP - základní program
Změna programu vyhrazena!
V případě nepříznivého počasí
se doprovodný program v parku ruší!

Špína

V tělocvičně se vyskytl nepořádek, ba dokonce špína, informoval náš list zdroj blízký zíněnkám. A pizzerie Stella na svém webu hledá uklízečku. Co z toho vyplývá? To přesně nevíme, ale zní to hrozivě. Kauzu budeme dále sledovat!

red

At' žije divadlo!

Devět výjevů ze života divadelníků nám pro Zpravodaj namaloval mladý a nadějný umělec David Daenemark z Rakovníka. Zkuste odhalit jeho myšlenky a napsat nám, co znázorňuje konkrétně tento obrázek...

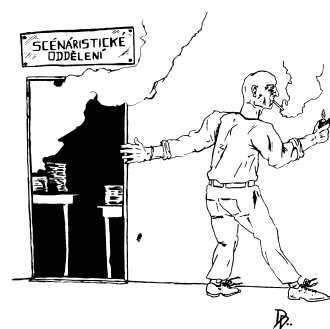
Nejoriginálnější nápad oceníme sadou příjemného a překvapivého čtení na dobrou noc.
Pište sms na **606644294** nebo e-mail na **zpravodaj.jh@centrum.cz**

red

Výjev druhý:

Výjev první:

pajzl geist

aneb hledáme hronovskou hospodu s duší. zn.: spěchá

Pizzerie Stella (latinsky Hvězda) nabízí svěťácký mix italské, mexické a české kuchyně. Přes poledne tady servírují meníčko s polévkovým překvapením (jakou polévku dostanete, se totiž z jídelního lístku nedozvíte, asi podle pravidla: darované polévce na jméno nehleď). Na terase se můžete kochat výhledem na náměstí a konverzovat s vosami, které tu zřejmě mají rezervaci. Doporučit se dají mexická jídla a špatné není ani pivo, které čepují ze Starého pramene nebo od Stelly, což je vlastně totéž. Jen ten vrchní je nějaký divný...

-das-

- Tvůrčí zápal Pavla Purkrábka.
- Ještě budou rádi, že můj scénář přijde zítra poštou.
- Safra, poslali mě správně do kotelny?
- Zapalovač ZIPPO - váš nejlepší přítel. Vyřeší všechny problémy.
- **Radší budu nezaměstnaný.**
- I v base bude líp.
- Pomsta je sladká. Seminaristé tvůrčího psaní.

Autorovi tučně označené věty blahopřejeme! V redakci ho čeká odměna.

red

